

Folketingets Ligestillingsudvalg
udvalg@ft.dk

Roger Courage Matthisen
Roger.Matthisen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 121), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Roger Courage Matthisen (ALT).

16. januar 2018

J.nr. 2017-6354

Spørgsmål nr. 4:

”I forlængelse af ministerens svar på L 121 - spørgsmål 3 bedes ministeren redegøre for, hvilke konkrete regler det er i børneloven, der betyder, at medfædre ikke kan sikres samme ret til sorgorlov som fædre og medmødre dette også set i lyset af, at der i juli 2010 blev mulighed for, at homoseksuelle kan adoptere, hvorved et barn kan have to fædre.”

Svar:

Jeg vil indledningsvis bemærke, at børneloven hører under Børne- og Socialministeriet. For en uddybende gennemgang af børnelovens regler henvises til Børne- og Socialministeriet.

Social- og Indenrigsministeriet (nu: Børne- og Socialministeriet) udgav i 2016 rapporten ”Forældreskab i børneloven – en analyse af hvem der er barnets forældre”.

Børneloven indeholder ikke et egentligt forbud mod surrogatmoderskab, men rummer heller ikke mulighed for, at forældreskabet fra fødslen fastsættes til andre end den kvinde, der føder barnet, og hendes mandlige ægtefælle, eller den, der udlægges som far efter børnelovens almindelige regler.

Efter gældende dansk ret vil den kvinde, der føder barnet, altid være retlig mor til barnet fra fødslen, indtil der er gennemført en adoption. Det gælder også, når barnet er født efter en forudgående surrogataftale – også når denne er gennemført i udlandet.

Efter dansk ret vil en tiltænkt far kunne anerkendes som retlig forælder efter dansk ret, hvis han er genetisk far (det vil sige, at han har doneret sæd) til det barn, som surrogatmoren har født.

Derimod vil en tiltænkt far, der ikke har leveret genetisk materiale, ikke efter gældende ret kunne anerkendes som retlig forælder ved barnets fødsel, men alene kunne opnå et forældreskab på baggrund af en stedbarnsadoption.

Det er efter adoptionsloven en betingelse for stedbarnsadoption, at adoptionen er bedst for barnet. Ved denne vurdering lægges der efter praksis blandt andet vægt

på, om ansøgeren har boet sammen med barnet og barnets forælder i 2½ år, og at surrogatmoren erklærer sig enig i en adoption.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af lovforslaget og lovforslagets bemærkninger, at begge adoptionssøgende forældre med lovforslaget får ret til fravær i op til 14 uger, hvis et adopteret barn dør inden den 32. uge efter modtagelsen. Dette vil også gælde, hvis begge adoptionssøgende forældre er mænd.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen